

netop gjennem Premierministerens Mund, ere mig Borgen for, at det er en Anskuelse som hele Hans Majestæts Regjering deler, den deler den ikke blot i denne Sag, men deler den saaledes i alle de Sager, der kunne blive Gjenstand for vor Behandling, deler den med Hensyn til hvilkensomhelst borgerlig Stilling, de forskjellige Medlemmer i denne Sal maatte indtage, og altsaa at den Tid aldrig skulde kunne komme, at der ved noget Middel skulde søges at indvirkes paa Rigsdagsmændenes Overbeviisning (Hør.), saaledes at de skulde kunne komme til at stemme efter Andet end efter denne faste Overbeviisning og efter deres fulde Samvittighed.

Støttende mig hertil og gaaende ud herfra, maa jeg ogsaa udtale ligesom det ærede Medlem fra Maribo Amts Avedalskreds (Monrad), at jeg paa ingen Maade forstaaer, hvorledes den høitærede Premierminister atter og atter er kommen tilbage til, at en Forsættelse eller Iffeantagelse af det forelagte kongelige Budskab vil gjøre den tilsigtede Integritet af Monarkiet provisorisk. Jeg kunne meget godt forstaae dette, hvis det forholdt sig saaledes, som den ærede Folkethingsmand for Frederiksborg Amt (Kottvitt), der idag ikke er tilstede, med stor Styrke sidste Gang udtalte, at det var at forstaae saaledes at kun en russisk Agnat havde Eneretten til, naar i Tidernes Løb den Slægt, som vi med Glæde ville see bestige den danske Throne, ikke længere var til, at indtage Pladsen; men dette er allerede i Forveien imødegaaet af den høitærede Premierminister. Han har endog senere søgt at give de dertil sigtende Reservationer en saarings Betydning, saa at en æret Folkethingsmand for Kjøbenhavns 3die Valgfreds (J. C. Larsen) ikke troede, at det paa nogen Maade virkelig lod sig forene med den rette Fortolkning af Tractaten. Men jeg seer da ikke An-

det, end, som nærmere udvikledes af den ærede Rigsdagsmand for Maribo (Monrad), at det nærværende trusne Arrangement, hvis det ikke har den Betydning, at den da tilstedeværende russiske Agnat ene og alene og ubetinget kan bestige den danske Throne for det samlede Monarchie, i Grunden kun er provisorisk. Men at dette ikke skal være Betydningen, kan jeg foruden af den høitærede Premierministers Udtalelse tilslige indsee af det, der er vedtaget i Londonertractaten; thi hvorledes skulde der da vel behøves nye Underhandlinger, for at klare et Spørgsmaal, der allerede skulde være endeligt afgjort. Ordene, „at der netop aabnes den danske Konge til den Tid Leilighed til atter at gjøre sine yderligere Meddelelser, synes at bære et klart og uimodsigeligt Bidnesbyrd om, at den nærværende Tingenes Orden i sig selv er den endelige, den vedværende, og man saaledes her forverxler Ordene, naar man kalder denne permanent og betegner den anden som provisorisk, fordi man havde en anden ligeberettiget til at stille ligeoverfor som Gjenstand for Underhandlingernes Udfald. Det forekommer mig ogsaa, som den ærede Premierminister i en senere Udtalelse selv har antydet, at selv ansaae han ikke denne Betragtning for at være aldeles affaaeret.

Rettelser.

- Nr. 15. Sp. 235, Lin. 11. „Hans og de“ læs „Hans, og de“.
 — 15. — — Lin. 13: „og som“ udgaaer.
 — 15. — — 35: istedetfor „og det er heller ikke steet.“ læs: „efter som der blev bebudet en ny Arvelov, der udelukkede Dvinderne“.